

[Gammelgaard]

Regeringen valgte en anden vej, en vej, som nu må fortsættes. Underskuddet på betalingsbalancen må fjernes over nogle få år, og underskuddet på de offentlige budgetter må fjernes senest ved slutningen af dette årti. Det sidste kan blive hårdt nok, men vi er nødt til det. For det første fordi vi ellers vil efterlade ungdommen en ubetalelig gæld. For det andet fordi vi ikke kan være bekendt over for de i disse år meget vanskeligt stillede u-lande, at rige industrilande beslaglægger markedets lånekapital. Der er altså ingen mulighed udenom.

Nu kommer nogen og siger til os: det kan slet ikke lade sig gøre. Jo, det kan lade sig gøre, hvis vi bygger på vækst og modernisering i samfundet. Og det er, hvad denne regering vil. Der skal stadig spares på budgetterne og foretages omlægninger, men hovedmålet i de kommende år er vækst og modernisering.

Hvad skal vi da gøre? Vi skal holde pris- og lønstigningerne under udlandets, så vi kan forbedre konkurrenceforholdet. Vi skal begrænse de offentlige udgifter. Vi skal have en fast kronekurs. Med andre ord: vi skal fortsætte den politik, som socialdemokratiet ikke ville føre, og som de var så stærkt imod ved denne regerings tiltræden og stadig er så stærkt imod, at de vil stemme imod dette finanslovsforslag.

Det er bydende nødvendigt, at vi fortsætter regeringens økonomiske politik på denne måde. Hvis vi skal have et valg, må dette naturligvis være hovedpunktet i valgkampen, for det er ikke alene nødvendigt, at vi fortsætter denne politik rent teknisk, det er især nødvendigt, at denne regering og det flertal, der har støttet hovedpunkterne i dens politik, kan fortsætte i mange år endnu, også af rent psykologiske grunde.

Hvorfor nu det? Simpelt hen fordi halvdel af denne regerings indsats jo har været at sprede optimisme og tillid. Optimisme i indlandet, der har bevirket, at investeringerne nu er på vej opad, og at folk ikke længere spekulerer i en højere, men i en lavere rente. En optimisme, der gør, at også småsparere nu overvejer at sætte deres penge i erhvervslevet bl.a. ved at købe aktier.

Og der er skabt en tillid i udlandet, der gør, at vi kan låne i de år, hvor underskuddene endnu ikke er bragt ud af verden efter hr. Anker Jørgensens regering.

Hvad betyder det nu, om regeringen fortsætter? Det betyder, at vi ikke skal se optimismen og udlandets tillid forsvinde igen. Det betyder, at vi skal bevare det bedre ry i udlandet og den større tiltro i indlandet, som er skabt gennem den politik, som socialdemokratiet i dag vil stemme imod.

Men det er ikke alene nødvendigt, at regeringen fortsætter, det er også nødvendigt, at den på et tidspunkt bliver styrket, så socialdemokratiet bliver klar over, at der er grænser for obstruktionen. Sandheden er jo, at socialdemokratiet i de sidste år har skabt arbejdsløshed.

Det er naturligvis en oppositions ret at appellere til vælgerne, lige så vel som det er en regerings ret. Men den helt overflødige spillo på valg, som socialdemokratiet har ført an med i de seneste år, har bevirket, at vi har fået færre arbejdspladser end ellers. Dårlig nok har regeringen fået den ene lov-pakke igennem, før hr. Anker Jørgensen i fjernsynet udfinder nogle taktiske baggrunde for den næste trussel om valg.

Resultaterne har ikke manglet, især ikke i de måneder, hvor man bedst huskede socialdemokratiets ledelse af landet og endnu troede stærkt på, at partiet skulle komme igen som regeringsparti efter et valg. Da kunne man jo aflæse på børsen hver gang, hvordan investeringerne standsede, med andre ord: hvordan opbygningen af nye arbejdspladser gik i stå. Dengang gik det direkte tilbage hver gang, nu er det vel mere fremgangen, der stopper. Men antallet af arbejdspladser, som socialdemokratiet sætter på spil, er det samme.

Denne regering blev dannet for at redde landets økonomi efter mange års socialdemokratisk misregering. Den er godt i gang med at redde økonomien, og den bør ikke afbrydes i sit arbejde, for så ville alle byrderne være båret forgæves, så ville alle regeringens tanker om modernisering af det offentlige, om vækst gennem en aktiv erhvervs politik være tabt på gulvet. Derfor betyder det noget, om regeringen i dag tvinges til at udskrive valg. Men det betyder også noget, om regeringen ved et sådant valg får et tilstrækkeligt grundlag til at regere videre på. Det vil være forskellen mellem tilbagevenden til afgrundskursen og en fortsat fremgang. Det er det, debatten i dag drejer sig om.